

betydning. Et forbilledligt lovgivningsarbejde som de skandinaviske købelove har blot ved sin overbevisende kraft kunnet blive „lov“ i Finland.

Ole Lando.

Knud Ehlers og Arne Blom: Kommentar til lejeloven. 541 sider, Nyt Nordisk Forlag.

Bogen indeholder fyldige og præcise kommentarer til den nye lejelov af 27/12 1958. Med sit instruktive sagregister er den en ideel håndbog for alle, der har med lejelovsproblemer at gøre.

Axel Jacobsen.

La Cour og Wass: Skattelovene. Gyldendal 1959. 509 sider.

Ovennævnte lovsamling, der medtager alle direkte skatter, adskilte sig ved fremkomsten fra V. Spang-Thomasens tilsvarende ved at være fyldigere og et halvt år mere aktuel, hvad der som bekendt spiller en beklagelig stor rolle. På den anden side har Spang-Thomsen gjort mere ud af notestoffet. Såvel i undervisningen som i det praktiske arbejde savner den danske skattehåndbogslitteratur imidlertid fortsat en ajourført og gennemsystematiseret skattelovskommentar. Med det nuværende lovgivningstempo forstår man eventuelle forfatteres tilbageholdenhed over for et sådant kæmpearbejde.

Som nødhjælp eller foreløbig vejleder er „Skattelovene“ en særdeles nyttig bog dels på grund af de ganske vist sparsomme noter med henvisninger fra lovsted til lovsted dels og navnlig på grund af indholdsfortegnelsen og det fyldige sagsregister. At lovsamlingen allerede nu på visse mindre væsentlige punkter er forældet, kan vel næppe undre.

Eggert Møller.

F. V. Meyer: United Kingdom Trade with Europe, Bowes & Bowes, London 1957. 197 sider, pris 21 shillings. Dr. Meyer, der er lektor i økonomi ved

universitetet i Exeter, undersøger i denne bog U.K.'s rolle i efterkrigsårenes „network of world trade“.

Medens England i omtrent hundrede år har haft et betalingsunderskud over for kontinentet, er dette som bekendt ikke tilfældet længere. I sin glimrende oversigt over denne udvikling konstaterer dr. Meyer, at Englands stilling blev ændret allerede i 1920'erne, da indtægterne fra de oversøiske investeringer ikke længere kunne dække betalingsunderskuddet. Når dette ikke gav anledning til alvorlige problemer i 30'erne, skyldes det, at udlandet samtidig havde et stærkt voksende behov for valutaeserver – dengang holdt i form af Sterling i London. Medens U.K.'s betalingsbalancunderskud i årene 1932–38 således beløb sig til £ 180 mill., blev Sterlingreserverne samtidig forøget med £ 187 mill.

Efter krigen er det U.S.A., der udfører rollen som det ledende land i verdensøkonomien. Denne rolle indebærer, argumenterer dr. Meyer, at U.S.A. bør have et handelsoverskud over for de råvareproducerende lande og et mindre underskud over for de europæiske industrilande. Kun på denne måde kan Europa få valuta nok til at købe den del af råvarelandenes produktion, der ligger ud over, hvad U.S.A. har behov for at aftage.

Selv om hele denne diskussion – der er bogens hovedemne – jo ikke er helt ukendt, er det godt at se den konsekvent gennemført på 50 letlæste sider. En alvorlig mangel er det dog, at forfatteren ikke inddrager de komparative omkostninger i den europæiske og den amerikanske industri i sin analyse.

To trediedele af bogen er anvendt til en gennemgang af fordelingen af U.K.'s udenrigshandel mellem landegrupper før og efter den anden verdenskrig. Både for eksportens og importens vedkommende har OEEC-landene haft en uændret andel (23–24 pct.), men dog således, at Skandinavien har haft en stigende og „de

betydning. Et forbilledligt lovgivningsarbejde som de skandinaviske købelove har blot ved sin overbevisende kraft kunnet blive „lov“ i Finland.

Ole Lando.

Knud Ehlers og Arne Blom: Kommentar til lejeloven. 541 sider, Nyt Nordisk Forlag.

Bogen indeholder fyldige og præcise kommentarer til den nye lejelov af 27/12 1958. Med sit instruktive sagregister er den en ideel håndbog for alle, der har med lejelovsproblemer at gøre.

Axel Jacobsen.

La Cour og Wass: Skattelovene. Gyldendal 1959. 509 sider.

Ovennævnte lovsamling, der medtager alle direkte skatter, adskilte sig ved fremkomsten fra V. Spang-Thomasens tilsvarende ved at være fyldigere og et halvt år mere aktuel, hvad der som bekendt spiller en beklagelig stor rolle. På den anden side har Spang-Thomsen gjort mere ud af notestoffet. Såvel i undervisningen som i det praktiske arbejde savner den danske skattehåndbogslitteratur imidlertid fortsat en ajourført og gennemsystematiseret skattelovskommentar. Med det nuværende lovgivningstempo forstår man eventuelle forfatteres tilbageholdenhed over for et sådant kæmpearbejde.

Som nødhjælp eller foreløbig vejleder er „Skattelovene“ en særdeles nyttig bog dels på grund af de ganske vist sparsomme noter med henvisninger fra lovsted til lovsted dels og navnlig på grund af indholdsfortegnelsen og det fyldige sagsregister. At lovsamlingen allerede nu på visse mindre væsentlige punkter er forældet, kan vel næppe undre.

Eggert Møller.

F. V. Meyer: United Kingdom Trade with Europe, Bowes & Bowes, London 1957. 197 sider, pris 21 shillings. Dr. Meyer, der er lektor i økonomi ved

universitetet i Exeter, undersøger i denne bog U.K.'s rolle i efterkrigsårenes „network of world trade“.

Medens England i omtrent hundrede år har haft et betalingsunderskud over for kontinentet, er dette som bekendt ikke tilfældet længere. I sin glimrende oversigt over denne udvikling konstaterer dr. Meyer, at Englands stilling blev ændret allerede i 1920'erne, da indtægterne fra de oversøiske investeringer ikke længere kunne dække betalingsunderskuddet. Når dette ikke gav anledning til alvorlige problemer i 30'erne, skyldes det, at udlandet samtidig havde et stærkt voksende behov for valutaeserver – dengang holdt i form af Sterling i London. Medens U.K.'s betalingsbalancunderskud i årene 1932–38 således beløb sig til £ 180 mill., blev Sterlingreserverne samtidig forøget med £ 187 mill.

Efter krigen er det U.S.A., der udfører rollen som det ledende land i verdensøkonomien. Denne rolle indebærer, argumenterer dr. Meyer, at U.S.A. bør have et handelsoverskud over for de råvareproducerende lande og et mindre underskud over for de europæiske industrilande. Kun på denne måde kan Europa få valuta nok til at købe den del af råvarelandenes produktion, der ligger ud over, hvad U.S.A. har behov for at aftage.

Selv om hele denne diskussion – der er bogens hovedemne – jo ikke er helt ukendt, er det godt at se den konsekvent gennemført på 50 letlæste sider. En alvorlig mangel er det dog, at forfatteren ikke inddrager de komparative omkostninger i den europæiske og den amerikanske industri i sin analyse.

To trediedele af bogen er anvendt til en gennemgang af fordelingen af U.K.'s udenrigshandel mellem landegrupper før og efter den anden verdenskrig. Både for eksportens og importens vedkommende har OEEC-landene haft en uændret andel (23–24 pct.), men dog således, at Skandinavien har haft en stigende og „de

seks" en faldende andel. Handelen med Commonwealth-landene har været stigende og udgør nu mere end halvdelen af såvel eksport som import.

Lauge Stetting.

Helge Nørgård: Danmarks Erhvervsforhold i statistisk belysning med afsnit om socialpolitik og finanspolitik. Foreningen til unge handelsmænds uddannelse. Handelshøjskolen i København. Skriftrække A, no. 11. E. Harck's forlag, København 1958.

I formodning om, at Nørgårds bog i kvalitet ville betyde et fremskridt, hvad angår det materiale, der står til rådighed i erhvervsbeskrivelse, gik man i gang med at gennemgå værket med de unge studenter. Først når man har været bogen igennem et par gange, ser man helt, hvilket udmærket arbejde, der her foreligger. – Allerede i forordet kommer forfatterens pædagogiske sans frem. Det berettes således, at der er gået overvejelser forud, om hovedvægten skulle lægges på aktuelt stof, der måske hurtigt kunne forældes eller på emner, man kan regne for mere tidløse. Trods den fristelse, der kunne bestå i at koncentrere sig om den første art stof (med tilhørende hyppige nye udgaver) har forfatteren hovedsagelig hellet sig det sidstnævnte aspekt.

Bogen handler, som titlen siger, om erhvervsforhold. Kun det første kapitel går uden for denne målsætning og behandler statsretlige problemer – statsmagtens tredeling, endvidere kommunernes styre og til sidst erhvervsorganisationerne som bindeled til erhvervsbeskrivelsen.

Efter det traditionelle afsnit om befolkningen og dennes fordeling på erhverv foretages der en gennemgang af landets hovederhverv: landbrug, industri og håndværk, handel (udenrigs- og indenrigs-), transport, pengeinstitutter, finansiering og forsikring. Derefter gennemgås den sociale lovgivning, forholdene på arbejdsmarke-

det og de offentlige finanser. Endelig tages tråden op til sidst fra et af de første kapitler og føres videre i et helhedssyn: den samlede produktion og indkomst.

Kapitlet om *befolkningen* indeholder den interessante og sikkert rigtige oplysning, at der er „talmæssig balance mellem de to køn ved 20 års alderen, hvorefter kvinderne i stigende grad kommer i overvægt“. Men bortset fra denne uhøflighed er de penible emner omkring befolkningens udvikling behandlet diskret. Afsnittet om *erhvervsstrukturen* begynder meget skikkeligt, men kommer snart ind i de stærkt koncentrerede begreber omkring nationalprodukt og -indkomst – et meget vanskeligt forståeligt stof, i hvert fald for studenter. Det ville nok være på sin plads i en senere udgave at indflette let fattelige figurer indeholdende de berømte husholdninger, foretagender, den røde bygning, Nationalbanken og hvad der ellers er impliceret i samfundsmaskineriet. Man må huske, at unge mennesker i stigende grad vænnes fra at læse tættrykte sider som i gamle dages opinions-aviser og er henvist til ugeblad-lignende dagblade, hvor så godt som alt er fortalt i billeder og tegneserier.

I erhvervsbeskrivelse vil det altid i vidt omfang bero på et skøn, hvilke tal og andre fakta, man vil betragte som de væsentlige. I konsekvens heraf vil man oftest kunne diskutere, hvorvidt tabellerne er bygget hensigtsmæssigt op. Som den drevne talmand Nørgård er, må man i de allerfleste tilfælde bifalde hans afgørelser, når det gælder om at fremhæve eller skære uvæsentlige ting bort. Eksempelvis kunne man dog i tabel 4.8 over høstudbyttet have haft gavn af at se, hvordan enkelte udpræget gode eller dårlige år har virket på høstens størrelse. Dette ville have fremhævet de klimatiske forholds umådelige betydning for svingningerne i landbrugets rentabilitet, et faktum man kan være tilbøjelig til at overse ved at lade blikket glide hen over den stigende trend